

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2689/2020
10.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босилковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца Јавно комуналног предузећа „Паркинг сервис“ из Ниша, чији је пуномоћник Ружица Стојановић Соколовић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Ђура Благојевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3653/17 од 05.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3653/17 од 05.12.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3653/17 од 05.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 172/17 од 13.03.2017. године, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 2.380,00 динара, са законском затезном каматом од 17.03.2015. године до исплате, као и износ од 19.720,00 динара на име трошкова парничног поступка (став 1. изреке). Закључак извршитеља И.Ивк. 356/15 од 09.03.2015. године је укинут у целини (став други изреке).

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 3653/17 од 05.12.2019. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда, као и захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено, са позивом на члан 404. Закона о парничном поступку, изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је

потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана и уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији, јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ново тумачење права, нити уједначавање судске праксе, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Другостепени суд оценио да се ради о спору поводом потраживања накнаде за коришћење услуге паркирања и сходно томе правилно применио рок застарелости потраживања из члана 378. став 1. Закона о облигационим односима. Ревидент указује на конкретно правно питање - питање подобности веродостојне исправе за доношење решења о извршењу (чл. 53. став 2. ЗИО), за коју у суштини тврди да није могла бити подобна за извршење јер извршни поверилац (тужилац) уз ову исправу није приложио писмени доказ да је извршном дужнику (туженом) оставио накнадни рок да испуни обавезу. Међутим, обавеза да се приложи овај доказ постоји само ако се доспелост обавезе не може утврдити из веродостојне исправе, што није случај у конкретној правној ствари. Ревизијом туженог се не указује на постојање супротних одлука у истој или сличној чињенично-правној ситуацији као што је конкретна.

Из наведених разлога, одлучено је као у правом ставу изреке.

Према члану 468. став 1. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда, донете у поступку у спору мале вредности, није дозвољена ревизија.

Побијаном пресудом донетом у другом степену правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, јер висина спорног потраживања износи 2.380,00 динара, који је износ очигледно испод законом прописаног цензуса од 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, из ког разлога је ревизија туженог недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић